

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ENGLISH COMMUNICATION DEVELOPMENT BY USING SELF-DIRECTED LEARNING

ชยาพล ชมชัยยา¹ ศิริญา พิพัฒน์ศรีสวัสดิ์² และณัฐพร โอวาทนุพัฒน์³Chayapon Chomchaiya¹, Sirinya Pipatsrisawat², and Nutthaporn Owatnupat³^{1,3}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต²คณะการจัดการการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์^{1,3}Faculty of Humanities and social sciences, Suan Dusit University²School of Creative Educational Management, Panyapiwat Institute of Management

Received: July 27, 2021 / Revised: November 3 2021 / Accepted: November , 2021

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้เป็นการนำเสนอแนวคิดในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนเพื่อการพัฒนาการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุที่โลกและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับบทบาทของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เชื่อมโยงทุกภูมิภาคในโลกเข้าด้วยกัน โดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จากนโยบายในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปรับจากการสอนโดยเน้นไวยากรณ์มาเป็นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ วิธีการสอนให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะในการสื่อสาร มุ่งเน้นประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษาเพื่อความรอบรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา การเรียนการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะและคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ มีการชี้นำตนเอง ตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเป้าหมายการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ (Constructivist) ด้วยตนเองจากการเรียนภาษาและการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะแต่เพียงในห้องเรียน มีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่การค้นพบความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ เป็นการพัฒนาตนเอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบัน และยังเป็นวิถีทางที่จะส่งเสริมทำให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

คำสำคัญ: การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ด้วยตนเอง

Abstract

This academic article presents the concept of English communication development by using self-directed learning. As the world and the society have changed quickly together with the increasing roles of technology and communication that connect all regions of the world

via the use of the English language as the common media, it is very important to improve the potential of English communication of Thai people. Based on the English instruction reform policy of the Ministry of Education, English language instruction has been changed from the instruction focusing on grammar to become the instruction for communication starting from listening to be followed by speaking, reading and writing, respectively. The teaching method gives importance to communication competencies with the focus on the efficiency of communication more than teaching language for mastery of learning on language structure. The instruction focuses on enabling the students to communicate in English and organizing the activities that help them acquire learning skills and characteristics so that they can have self-directed learning and verify their own learning according to the learning goals in the 21st Century. The teachers change their roles to become the learning facilitators, organize the learner-centered learning activities, encourage the learners to construct their own body of knowledge (Constructivism) by themselves from learning and using languages through various language activities resulting in learning development. The learning not only takes place in the classroom but also anywhere else outside the classroom because new knowledge is occurring all the time. It is always necessary to keep learning to acquire new knowledge, to develop oneself to cope with the changes in present society, and to be the way for self-development to be a person with lifelong learning.

Keywords: English Communication Development, Teaching Language for Communication, Self-Directed Learning

บทนำ

การจัดอันดับภาษาที่มีผู้ใช้งานมากที่สุดในโลก ภาษาอังกฤษอยู่ในอันดับที่หนึ่ง มีผู้ใช้งานถึง 1,132 ล้านคน (Klappenbach, 2019) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นภาษาราชการของหลายประเทศ เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ในศตวรรษที่ 21 ยุคที่ข้อมูลข่าวสารเชื่อมโยงถึงกันอย่างรวดเร็ว การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของคน ให้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นกำลังขับเคลื่อนองค์กรให้ก้าวหน้าและเติบโตในระดับนานาชาติ

จากการเทียบสัดส่วนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนพบว่า คนไทยที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างคล่องแคล่วมีเพียง 10 กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้น และจากการจัด

อันดับ English Proficiency Index (EFI) ผลสำรวจการวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจาก 100 ประเทศทั่วโลก ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักพบว่า ในปี 2018 ประเทศไทยถูกจัดลำดับที่ 64 และตกลงมาลำดับที่ 74 ในปี 2019 ซึ่งเลื่อนมาสู่กลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำมาก ทั้งนี้ประเทศไทยยังถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 6 จาก 8 ประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่ทำการสำรวจ (Banngkokbiz News, 2020) แม้คนไทยจะเรียนภาษาอังกฤษ เป็นเวลา 12 ปีในระบบโรงเรียน หรือแม้กระทั่งผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคหลักในการแข่งขันระดับชาติ (BBC, 2018) หรือเป็นเพราะระบบการเรียนการสอนที่เน้นไวยากรณ์ การแปลและการท่องจำ เน้นการวัดผลทักษะภาษา

อังกฤษตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งไม่ได้ส่งเสริมให้เรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (British Council, 2020)

จากความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการพูด จึงเป็นบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตไทย สู้ตลาดแรงงาน ความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความสามารถในการสื่อสาร จึงเป็นเครื่องมือที่จะแสวงหาโอกาสในการทำงาน ดังนั้นสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ควรร่วมมือกันในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ให้บัณฑิตที่ผลิตออกไป สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นสากล

การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21

โลกและสังคมในศตวรรษที่ 21 ถือว่าประชากรเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการแข่งขัน เป็นผู้ขับเคลื่อนความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ผ่านการใช้เทคโนโลยีใหม่ในปัจจุบัน เพื่อจัดการให้เกิดมูลค่าสูงสุด ดังนั้นการพัฒนาทางการศึกษาจึงสำคัญอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ดังกล่าว รวมถึงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการดำรงชีวิตในโลกศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้คนไทยจะต้องปรับเปลี่ยนตนเองใน 4 มิติ คือ 1) เป็นคนไทยที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่สอดคล้องกับโลกศตวรรษที่ 21 2) เป็นคนไทยที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม 3) เป็นคนไทยที่มีอัตลักษณ์ของความเป็นไทยที่สามารถยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวทีสากล และ 4) เป็นคนไทยที่มีความสามารถในการใช้ดิจิทัล เพื่อสอดคล้องกับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ทั้งนี้ทักษะสำคัญเพื่อการดำรงชีพในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม อันประกอบด้วย การคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหา และการสื่อสารร่วมงานกับผู้อื่น 2) ทักษะชีวิต และการทำงาน อันประกอบด้วย การปรับตัว ทักษะสังคม และการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมและ 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ส่วนคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ 1) คุณลักษณะด้านการทำงาน

มีการปรับตัวและมีความเป็นผู้นำ 2) คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ มีการชี้นำตนเอง การตรวจสอบ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) คุณลักษณะด้านศีลธรรม การเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลก ส่วนด้านทักษะการรู้สาระเนื้อหา ประกอบด้วยสาระวิชาหลัก ได้แก่ การอ่าน การเขียน การคำนวณ และความรู้เชิงบูรณาการ รวมถึงเรื่องราวเกี่ยวกับ โลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า การเป็นผู้ประกอบการ สิทธิพลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม (Upper Secondary Education Bureau, Office of the Basic Education Commission, 2016)

อีกหนึ่งทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ การมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร มีความรู้ ความเข้าใจในบุคคลต่างวัฒนธรรม และสามารถปฏิบัติหรือร่วมงานกับบุคคลดังกล่าวได้ บทบาทของภาษาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทักษะความเป็นนานาชาติ ในฐานะเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ทักษะภาษาแม่ และภาษาโลก เป็นทักษะที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อที่จะดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้เช่นกัน (Panich, 2012) ซึ่งทักษะภาษาแม่ในที่นี้คือ ทักษะภาษาไทย และทักษะภาษาโลกในที่นี้คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญกับการที่ไทยเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน ประเทศสมาชิกต้องใช้ทักษะ ความเป็นนานาชาติ ประสานความร่วมมือกัน และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลาง ในการติดต่อสื่อสารกันทุกมุมโลก ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาสากล จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ แนวทางการจัดการเรียนรู้ต้องพัฒนาทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของคนในยุคศตวรรษที่ 21 กล่าวคือ ระบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องเพิ่มทักษะที่ต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และตลอดชีวิต

ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือ และทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยที่

องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เรียนรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดทักษะและความสามารถในการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีแนวปฏิบัติในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายดังนี้ (Ministry of Education, 2002)

1. ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น นำมาเป็นกรอบความคิดหลักในการพัฒนาการเรียน การสอน การออกแบบหลักสูตร การวัดและประเมินผล

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก ด้วยหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน แต่ด้วยวิธีที่ต่างกันได้ ทั้งนี้ตามความพร้อม ความถนัดและความสนใจ

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ English Program การจัดกิจกรรม และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครูให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR รวมทั้งการฝึกอบรมผู้สอน

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถของผู้สอนและผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล

เพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมาย กระทรวงศึกษาธิการได้มีการสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาและองค์กรต่างประเทศ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และขยายผลการเรียนรู้ต่อไป

ความสำคัญของภาษาอังกฤษกับการเข้าสู่อาชีพในยุคศตวรรษที่ 21

ความรู้ ความสามารถ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการจ้างงานในปัจจุบัน เป็นผลให้เกิดโอกาสในการจ้างงานและได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในงานมากกว่าผู้ไม่มีทักษะทางภาษาเลย จากการประกาศรับบุคคลเข้าทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ทักษะภาษาอังกฤษถือเป็นอีกหนึ่งคุณสมบัติที่ถูกระบุไว้ในการรับสมัครงาน ภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติที่ต้องการของบริษัทด้วยเหตุผลที่ว่า ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ในการสื่อสารทั้งผู้รับผู้ส่งจะต้องมีทักษะทางภาษาและเข้าใจภาษาที่สื่อสารได้อย่างถูกต้อง ในปัจจุบันหลายบริษัทที่มีพนักงานเป็นชาวต่างชาติ ดังนั้นการที่จะสื่อสารหรือทำงานเป็นทีม พนักงานต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ในสังคมการทำงานในประเทศไทย ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษที่ชำนาญ สื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว จะได้รับการยอมรับว่าเก่ง มีความสามารถ สร้างภาพลักษณ์อย่างเป็นมืออาชีพ

ขณะเดียวกันในการพิจารณาปรับตำแหน่งงาน คุณสมบัติที่สำคัญในการเป็นผู้บริหารหรือหัวหน้างาน ผู้ที่มีทักษะภาษาอังกฤษ สามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษจะยิ่งได้เปรียบ เป็นการเปิดกว้างด้านโอกาสในการทำงาน การติดต่อกับบริษัทต่างชาติ และการสร้างโอกาสใหม่ในการทำงาน ปัจจุบันมีบางบริษัทส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างชาติหรือบริษัทชั้นนำในประเทศไทย มักจะมีสิทธิพิเศษสำหรับผู้สมัครงานที่มีเอกสารแนบผลการสอบภาษาอังกฤษ เช่น TOEIC ที่มีผลคะแนนดีมากกว่าเกณฑ์บริษัทจะพิจารณาปรับเพิ่มเงินเดือน (JobTopGun, 2020)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าภาษาอังกฤษยังคงสำคัญเสมอและเมื่อประเทศไทยก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความสำคัญของภาษาอังกฤษก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้น การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ตลาดแรงงานจะมีคู่แข่งทั้งที่เป็นคนไทย และคนต่างชาติในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากการถ่ายเทแรงงานด้านฝีมือ เพื่อให้สามารถทำงานในประเทศสมาชิกได้ง่ายขึ้น ดังนั้นการที่แรงงานต่างชาติจะเข้ามาทำงานในประเทศไทยจึงต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากแรงงานไทยมีความรู้ภาษาอังกฤษที่ดีแล้ว ก็จะสามารถสร้างโอกาสที่ดีให้กับตนเอง ไม่เพียงแต่จะทำงานได้ในประเทศของเรา ยังมีโอกาสทำงานในต่างประเทศได้อีกด้วย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญของโลกในศตวรรษที่ 21 เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ การสร้างความเข้าใจในความหลากหลายของภาษา และวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ภาษาอังกฤษยังใช้ในการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น ทำให้มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตทั้งสังคมปัจจุบันและสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีและสามารถใช้เทคโนโลยีได้ด้วยนั้น ย่อมได้เปรียบในการทำงานและประกอบธุรกิจต่าง ๆ เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาตัวเองไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Siamrath Online, 2019) จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ในหลาย ๆ ด้านรวมทั้งผู้ชำนาญด้านภาษาด้วย

ดังนั้นการเตรียมพร้อมให้กับเยาวชน ผู้เรียน นักศึกษา ด้านภาษาอังกฤษ โดยสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา จึงมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการสร้างคนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ สามารถเรียน ทำงาน และใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21

กระบวนการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ดำเนินภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 และดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HEd) ขณะเดียวกันจากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2655) ในการประชุมระดับนานาชาติ พบว่า ปัจจัยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บัณฑิตไทยรุ่นใหม่จำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถในระดับสากล ดังนั้นการผลิตและพัฒนาบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตในสาขาอาชีพต่าง ๆ ทั้งในระดับอาเซียนและระดับสากล เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จากประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (Matichon Online, 2016) เรื่อง นโยบาย การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีสาระสำคัญให้สถาบันอุดมศึกษา กำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร และทุกระดับ การศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้ (Working Knowledge) สถาบันอุดมศึกษาจัดทำแผนดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมาย โดยมีตัวชี้วัดและการประเมินผลที่ชัดเจน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด ตลอดจนการจัดกิจกรรมและสิ่งแวดล้อม เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษา สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตัวเอง จัดให้นักศึกษาทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐาน ที่สถาบันสร้างขึ้นหรือที่เห็นสมควร (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับ CEFR หรือมาตรฐานอื่น เพื่อให้ทราบระดับความสามารถของนิสิต นักศึกษาแต่ละคน และสถาบันอุดมศึกษาอาจพิจารณานำผลการทดสอบ

ภาษาอังกฤษบันทึกใบรับรองผลศึกษาหรือจัดทำเป็นประกาศนียบัตร โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป นโยบายดังกล่าวทำให้การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกันเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 อาจารย์ประจำที่สถาบันอุดมศึกษาเข้ารับเข้าใหม่ ต้องมีคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา (Royal Thai Government Gazette, 2015)

แม้ว่าการจัดการศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ โดยจัดให้มีการสอนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาแต่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ อย่างไรก็ตามการใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ CEFR มาใช้ในการทดสอบ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรเป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร ตามแนวปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาต่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่ามีวิธีการสอนที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป ตามแต่นักภาษาศาสตร์ประยุกต์คิดค้นขึ้นมา เพื่อใช้ในการพัฒนาการสอนภาษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การสอนตามแนวสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 และได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศอังกฤษ จากแนวคิดของ Hymes (1981) นักภาษาศาสตร์เชิงสังคม ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะในการสื่อสาร (Communicative Competence) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทของสังคม ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และเกิดทักษะทางภาษาไปในเวลาพร้อม ๆ กัน

นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอนภาษาแนวสื่อสารในยุคนั้น โดยเป้าหมายของการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศตามแนวคิดวิธี การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ก็คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารในสถานการณ์การใช้ภาษาจริง มากกว่าการสอนตามรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษา

Wilkins (1976) ได้เสนอแนวคิดการสอนภาษาแนวสื่อสารไว้ว่า เป็นการให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นในช่วงการปรับกระบวนทัศน์วงการภาษาครั้งสำคัญในศตวรรษที่ 20 แนวคิดนี้เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางแผ่ขยายครอบคลุมทั้งอังกฤษและอเมริกา โดยเรียกการสอนแบบนี้ว่าเป็นแนวคิด (Approach) มากกว่าวิธีสอน (Method) ส่วนมากแล้วจะกล่าวถึงแนวคิดกว้าง ๆ ยึดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าเป็นแนวคิดที่เกิดจากการตระหนักถึงความจริงที่ว่า ความรู้ ความสามารถ ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ หรือโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมในการสื่อสารกับบุคคลอื่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ปัจจุบันยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้จริง ทั้งนี้ความสามารถทางด้านการสื่อสารซึ่งเป็นเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความสามารถในการพูด ทั้งนี้ในชีวิตประจำวัน คนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสื่อสาร โดยการพูดมากกว่าการสื่อสารด้วยวิธีอื่น (Nunan, 1991)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นให้มีการฝึกการใช้ภาษาครบ

ทั้งสี่ทักษะสื่อสาร ให้ความสำคัญด้านความคล่องแคล่วในการสื่อสาร (Fluency) มากกว่าความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy) เมื่อมีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง ผู้สอนกระตุ้นด้วยการสร้างสถานการณ์หรือจัดสภาพแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อสารออกมาให้ได้มากที่สุดและกิจกรรมการสื่อสาร (Communicative Activities) ที่ผู้สอนนำมาใช้แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนฝึกให้ผู้เรียนพัฒนา และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารความหมายตามหน้าที่ของภาษา (Function) และ 2) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนให้ผู้เรียนพัฒนา และใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลในสังคมต่าง ๆ ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะเป็นผู้ใช้ภาษาเองอย่างมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการรับรู้ภาษา ดังนั้นในชั้นเรียนภาษา ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและกับผู้สอน

วิธีการสอนภาษาแนวสื่อสารที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางทั่วโลกคือ วิธีการสอนรูปแบบ 3P (PPP Teaching Model) เป็นวิธีจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจนประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การนำเสนอ (Presentation) ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ในบริบทที่มีความชัดเจน เชื่อมโยงรูปแบบภาษาใหม่กับสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้ว ตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นที่ 2 การฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับในขั้นที่ 1 มาฝึกปฏิบัติในลักษณะควบคุม (Controlled Practice) เช่น การถามตอบ การสนทนาโต้ตอบ ฝึกทำซ้ำ ๆ พัฒนาความมั่นใจ ผู้สอนคอยช่วยเหลือสนับสนุน สะท้อนผลกลับ แก้ไขข้อผิดพลาด ให้การฝึกปฏิบัติดำเนินไปอย่างมีความหมาย และขั้นที่ 3 การนำไปใช้ (Production) ขั้นตอนนี้มีความสำคัญมาก หลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝน และมีความเข้าใจการใช้ภาษาได้พอสมควรแล้ว ผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้และ

ทักษะภาษาที่มีไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้อย่างอิสระ ในกิจกรรมสื่อสารต่าง ๆ เช่น บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เกมทางภาษา ซึ่งรูปแบบ 3P เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสอน เมื่อปฏิบัติตามขั้นตอน สอดคล้องกับเป้าหมายของการสอนภาษา มุ่งให้ผู้เรียนภาษาสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในบริบทต่าง ๆ ทางสังคม โดยเฉพาะความจำเป็นต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ชีวิตจริง (Hedge, 2000) ทั้งนี้ผู้เขียนบทความได้มีนำแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มาใช้ในกิจกรรมการสอนภาษา เพื่อปลูกฝังให้ผู้มีลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเองมาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลายคำ ได้แก่ Self-directed Learning, Autonomous Learning, Self-study หรือ Independent Study มีผู้นิยามความหมายว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นความสามารถในการทำหน้าที่รับผิดชอบ การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการที่ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนรู้ที่มาจากความต้องการของตนเอง มีทิศทางการทำงาน และความรับผิดชอบในงานไม่ว่าสถานการณ์ในการเรียนจะเป็นเช่นใด หรืออายุของผู้เรียนจะเป็นเท่าใด ผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง จะมีลักษณะที่สามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองด้วยความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอโดยไม่พึ่งการเสริมแรงหรือรางวัลจากผู้อื่น รู้จักเลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนรู้ ขณะเดียวกันการวินิจฉัยเพื่อประเมินความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง อาจจะด้วยความช่วยเหลือของผู้อื่นหรือไม่ก็ได้ (Holec, 1981; Boud & Griffin, 1987; Candy, 1991) การเรียนรู้ด้วยตนเองจะเกิดขึ้นได้ ผู้เรียนต้องเป็นเจ้าของการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความกระหายใคร่รู้ และลงมือหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ถ้าผู้เรียนไม่ปรารถนาที่จะเรียน (Sabsaman, 2007) บุคคลที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มักจะเป็นผู้ที่

ประสบความสำเร็จ และมีความคิดรวบยอดในทางบวก ทั้งนี้การเรียนรู้ อาจถูกกำหนดได้จากความตั้งใจ ความรับผิดชอบ และการยอมรับต่อสิ่งที่ตามมา การเรียนรู้ด้วยตนเอง อาจกล่าวได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

- การเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ของ Knowles

ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Knowles พัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนเป็นคนคอยสนับสนุนและช่วยเหลือ (Wilcox, 1996) มีความเชื่อว่า บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่าและดีกว่าบุคคลที่เป็นเพียงผู้รับหรือรอให้ผู้สอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ จะเรียนอย่างตั้งใจ มีเป้าหมาย ทั้งยังมีแรงจูงใจสูง สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่า และยาวนานกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสอดคล้องกับกระบวนการทางธรรมชาติ เมื่อแรกเกิดบุคคลต้องพึ่งผู้อื่น แต่เมื่อบุคคลเติบโตขึ้น มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นจะค่อย ๆ พัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นอิสระไม่ต้องพึ่งผู้อื่น ไม่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมหรือกำกับของผู้อื่น สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง และขึ้นนำตนเองได้ การเพิ่มขึ้นของนวัตกรรมทางการศึกษา เช่น ศูนย์วิทยบริการ การศึกษาอย่างอิสระ การศึกษาระบบมหาวิทยาลัยเปิด รูปแบบของนวัตกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นความรับผิดชอบของผู้เรียนที่จะต้องเริ่ม จากการริเริ่มเรียนรู้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ความเปลี่ยนแปลงของโลกหลาย ๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ความรู้ต่าง ๆ ที่มนุษย์เรียนรู้ และสะสมไว้อย่างรวดเร็ว ล้วนสมัย ดังนั้นจึงต้องพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถแสวงหาความรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ยังมีทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ที่ให้ความสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และกล่าวถึงการได้มาซึ่งความรู้ของบุคคล

- การเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของ Papert

ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism Theory) ของ Papert มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นและพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยมีหลักการสำคัญที่ว่าในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำและสร้างความรู้หัวใจสำคัญของทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุดคือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเจ้าของการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติจริง ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการสร้างของผู้เรียนโดยใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่ตนมีอยู่ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม มากกว่าจะเป็นสิ่งที่จดจำจากการถ่ายทอดมา (Khemmani, 2017) แนวคิดที่สำคัญของทฤษฎีนี้เริ่มที่ผู้เรียนอยากรู้ อยากรู้อยากเรียน จึงจะเป็นตัวเร่งให้เกิดการขับเคลื่อน ใช้ความคิดฟุ้งฟาดเป็นบทเรียนและแรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนรู้เป็นทีมจะดีกว่าการเรียนรู้คนเดียว และเป็นการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ (Learning How to Learn)

การเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตมนุษย์จะดำรงชีวิตอยู่ได้จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เพียงในห้องเรียน มีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา จำเป็นต้องมีการเรียนรู้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

การประยุกต์ใช้แนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การนำแนวคิดการเรียนรู้ด้วยตนเองไปประยุกต์ใช้ด้วยโมเดลการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับขั้น (Staged Self-Directed Learning Model, SSDL) ของ Grow (1991)

Grow (1991) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำดับขั้นเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ใน

การเรียนการสอนได้จริงโดยแนวคิดหลักของโมเดลนี้ คือ การเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่ระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สูงขึ้น โดยระดับการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนมีทั้งสิ้น 4 ระดับเรียงลำดับจากระดับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองน้อยที่สุดไปสูงที่สุด ดังนี้

ระดับที่ 1 ผู้เรียนที่ต้องพึ่งพาผู้สอน (Dependent Learners) โดยผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้สอนงาน (Coaching) วิธีการสอนที่เหมาะสมเช่น การให้ข้อมูลย้อนกลับในทันที การฝึกทำซ้ำ ๆ และการบรรยายโดยเน้นข้อมูล

ระดับที่ 2 ผู้เรียนที่มีความสนใจ (Interested Learners) โดยผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้สร้างแรงจูงใจ (Motivator) และผู้ชี้แนะแนวทาง (Guide) วิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การบรรยายที่สร้างแรงจูงใจร่วมกับการอภิปรายโดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ การกำหนดเป้าหมาย และกลยุทธ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน

ระดับที่ 3 ผู้เรียนที่มีส่วนร่วม (Involved Learners) โดยผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) วิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การอภิปรายที่ผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน และมีส่วนร่วมกับผู้เรียนโดยเท่าเทียมกัน การทำโครงการกลุ่ม

ระดับที่ 4 ผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learners) โดยผู้สอนควรทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Consultant) วิธีการสอนที่เหมาะสม เช่น การฝึกงาน การทำวิจัย การทำงานเดี่ยว และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มด้วยตนเอง

จากโมเดลนี้จะเห็นได้ว่า Grow (1991) ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนซึ่งมีความสำคัญต่อการกำหนดบทบาท และวิธีการสอนของผู้สอน โดยผู้สอนจะเข้าไปมีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนในขณะนั้น ดังนั้นบทบาท และวิธีการสอนของผู้สอนจึงสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอด

เวลาเพื่อให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

นอกจากบทบาทของผู้สอนแล้ว การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอีกปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ ผู้สอนต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้แก่ การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และการสอดแทรกกระบวนการวิพากษ์สะท้อนคิด (Critical Reflection) ไว้ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำรวจความรู้ที่ได้รับลงมือปฏิบัติ และสะท้อนคิดเพื่อนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ได้ในอนาคต (Brockett & Hiemstra, 1991) นอกจากนี้บรรยากาศของการเรียนรู้ร่วมกัน การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การสร้างความสนใจ และแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ และรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองได้

- การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาในหมวดที่ 4 มาตรา 22 ระบุว่า การศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนให้เต็มไปด้วยศักยภาพ โดยให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีการปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้ถึงวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551 มาตรา 8 ก็ได้ให้ความสำคัญต่อผู้เรียน โดยได้ระบุไว้ว่าให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการจัดการศึกษามุ่งให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อที่จะพัฒนาตนเองและปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกสามารถทำงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าว ได้ตระหนักถึงการจัดการศึกษาที่

ส่งเสริมให้บุคคลมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีการพัฒนาตนเองให้ก้าวทันกับยุคข้อมูลข่าวสาร โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่รู้ และพร้อมจะเรียนรู้อยู่เสมอ

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ถ้าบุคคลสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถที่จะคิดวิเคราะห์ความรู้ วิเคราะห์ตนเอง และสังคมโลกการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแนวทางหนึ่งที่สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพของสังคมในปัจจุบัน และเป็นวิถีทางที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ในปีงบประมาณ 2564 ในการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร โดยจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับประชาชนทุกช่วงวัยเน้นส่งเสริมและยกระดับทักษะภาษาอังกฤษ: English For All (Rohitasthira, 2020)

- การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

จากแนวคิดการพัฒนาการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์รู้เท่าทันการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาจะสามารถช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางการศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยไปพร้อมกันด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมต่อและเข้าถึงการเรียนรู้จากระยะไกลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว (Koednet et al., 2020) จากความสำคัญของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ สถาบันการศึกษาหลายแห่งมีการปรับหลักสูตรและวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จากแนวคิดดังกล่าว เห็นได้ว่าโลกดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของต่อการส่งเสริมศักยภาพในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาความสามารถด้านภาษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีเป็น

เครื่องมือสำคัญ การแสวงหาความรู้ การสร้างความเข้าใจในความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก ภาษาอังกฤษยังใช้ในการเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง

กลวิธีในการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของแต่ละบุคคล อาจจะใช้วิธีเฉพาะ ซึ่งเป็นความคิดหรือพฤติกรรมของตนเองในการที่จะทำให้เข้าใจ หรือจดจำความรู้ใหม่ บางคนใช้วิธีฟังเพลง ดูภาพยนตร์ หรือละครภาษาอังกฤษ หรือการเดาความหมายจากความรู้เดิมที่ได้เรียนรู้แล้วการใช้เทคนิคเหล่านี้มาพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น ยิ่งในปัจจุบันความเจริญของสื่อเทคโนโลยี และแหล่งการเรียนรู้มีมากมาย ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ที่จะทำให้ตนเองเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ขณะเดียวกันการได้พูดคุยกับเพื่อนชาวต่างชาติเป็นประจำและต่อเนื่อง สามารถพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ การไม่ปิดกั้นตนเองของบุคคล ความทันสมัยรอบรู้ใฝ่รู้ตลอดจนมีการฝึกฝนอยู่เสมอ จะสร้างความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองของบุคคล เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังเช่น Yoosub (2007) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาโดยรวมมีระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในระดับต่ำก่อนการใช้คู่มือนักศึกษา แต่ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาหลังการใช้คู่มือนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นระดับปานกลาง และผลวิจัยยืนยันว่า ระดับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้คู่มือนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เช่นเดียวกับ Chomchaiya (2016) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ คนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าการใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 57.23 ($R^2 = .5723$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยดังกล่าว ผู้เขียนจึงได้นำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด ทฤษฎีของ Knowles มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนส่วนมากอยู่ในเกณฑ์การเป็นผู้ใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้องค์ประกอบที่เป็นขั้นตอนสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเองประกอบด้วย 5 ขั้นตอนดังนี้ 1) วิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนในชั้นต้องมีบทบาท 3 ด้าน คือ ผู้เสนอความต้องการ ผู้ให้คำปรึกษา และผู้คอยจับบันทึกสังเกตการณ์ เพื่อประโยชน์ในการเรียนร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน โดยเริ่มจากบทบาทของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายของวิชาที่ชัดเจนเน้นพฤติกรรมที่วัดได้ จัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องการพัฒนา 3) การวางแผนการเรียน กำหนดแนวทางการเรียนตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ให้สอดคล้องกับเวลาที่มี 4) การดำเนินการเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการ แสวงหาแหล่งวิทยาการที่เป็นประโยชน์ในการค้นคว้าทั้งวัสดุและบุคคล 5) การประเมินผล ควรประเมินผลตามจุดมุ่งหมาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ใน การดำเนินกิจกรรมการสอน ผู้สอนนับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนสำเร็จผล ดังนั้นจึงควรรู้จัก

บทบาทของตน ในการส่งเสริมให้บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ในบริบทแวดล้อมที่สร้างขึ้น จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม โดยควบคุมกระบวนการการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้และคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนดำเนินงานไปได้อย่างราบรื่นตลอดจนแสดงความคิดเห็น และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนตามโอกาสที่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องคอยสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและบรรยากาศการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอยู่ จากนั้นจึงกำหนดบทบาทของผู้สอน เลือกใช้วิธีการสอน และจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น

ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาตั้งแต่ระดับพื้นฐาน เช่น ครูภาษาอังกฤษมีจำนวนไม่เพียงพอ ครูประมัตตต้องสอนทุกวิชาแทนที่จะเน้นความเชี่ยวชาญ นั่นคือ ประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ ขณะเดียวกันถ้าเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษเป็นปิรามิด ส่วนฐานที่อยู่ล่างสุดและใหญ่คือ ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (General Social English) ส่วนที่สองคือ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการใช้ในการสอบแข่งขัน (Academic English) ส่วนที่สามเป็นส่วนที่เล็กและยากที่เน้นศัพท์เฉพาะชั้นสูงเพื่อใช้ในอาชีพ (Professional English) การสอนภาษาอังกฤษของไทยแทนที่จะสอนจากง่ายไปยาก โดยเริ่มจากฐานกลักลายเป็นการสอนในระดับวิชาการ เน้นไวยากรณ์ซึ่งยาก ทำให้ความรู้พื้นฐานไม่มั่นคงบางคนจบการศึกษาแล้วพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ (Wright, 2015) เราแม่นยำเรื่องไวยากรณ์แต่จำหลักการพูดไม่ได้เป็นระบบการเรียนการสอน เพื่อใช้สอบมุ่งให้สอบผ่านไม่ได้เน้นการฝึกใช้ภาษา เมื่อสอบเสร็จก็ลืมเนื้อหาความรู้ การเรียนที่เน้นไวยากรณ์ และจำศัพท์จำนวนมากทำให้บางคนท้อและเบื่อ ผู้เรียนไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กลัวใช้ผิดไวยากรณ์ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ได้ปรับจุดเน้นของการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสารแต่เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งรุ่นใหม่วัยรุ่นเก่ายังเคยชินกับการสอนแบบเดิม ๆ ขณะเดียวกันภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการพิจารณาปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยเพิ่มชั่วโมงการปฏิบัติ และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ปลุกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ใส่ใจในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง แอนดรูว์ กลาส ผู้อำนวยการบริติช เคานซิล ประเทศไทย เผยว่าผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมถึงชั้นมัธยมศึกษามากกว่า 75% มีค่าเฉลี่ยทักษะภาษาอังกฤษ (ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ CEFR) อยู่ในระดับต่ำกว่าพื้นฐาน หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดโครงการพัฒนาทักษะและสมรรถนะภาษาอังกฤษ หรือโครงการอื่น ๆ ที่เป็นการพัฒนาระดับความสามารถ หรือเทคนิควิธีสอนรูปแบบต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

บทสรุป

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่สำคัญของโลก ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้ก้าวหน้าโลก และพัฒนาตนเองเพื่อก้าวสู่การเพิ่มขีดความสามารถในระดับประเทศ สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับจะต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่ใช้งานได้ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แต่ทว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ พูดได้แต่ไม่คล่องขาดความมั่นใจในการพูด ประกอบกับผู้เรียนมีโอกาสน้อยในการฝึกฝนทักษะในการฟัง พูดสื่อสาร การสอนส่วนใหญ่ยังคงเป็นแบบท่องจำศัพท์ เน้นไวยากรณ์ ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ได้ ต่อมาได้มีนโยบายในการปฏิรูปการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษโดยปรับจุดเน้นการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ปรับจากการสอนโดยเน้นไวยากรณ์มาเป็นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ

การวิเคราะห์พฤติกรรมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน การกำหนดบทบาท และวิธีการสอนของผู้สอน มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน ดังนั้นบทบาทและวิธีการสอนของผู้สอนจึงควรให้เหมาะสมกับพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจึงจะเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้

การสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารได้ปรับเปลี่ยนการสอนรูปแบบดั้งเดิม ด้วยการตระหนักความจริงที่ว่า ความรู้เรื่องศัพท์ ไวยากรณ์ หรือโครงสร้างภาษาอย่างเดียว ไม่ได้ช่วยให้การใช้ภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญที่สุดด้านภาษา คือ ความสามารถที่จะสื่อสารหรือเข้าใจคำพูดที่อาจไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่มีความหมายเหมาะสมกับสถานการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำไปใช้การสอนภาษาเพื่อสื่อสารจะเน้นการปฏิบัติ ในขณะเดียวกันการที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับใด การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ซึ่งมีอยู่ไม่จำกัดทั่วโลกได้อย่างสะดวกรวดเร็ว การนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด ทฤษฎีของ Knowles ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ แนวสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ เกิดทักษะในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ

แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ทั้งนี้ความสามารถในการ ฟังมีจากบทสรุปเป็นแนวคิดนำไปสู่การเสนอบทความ
สื่อสารภาษาอังกฤษและการมีลักษณะของการเรียนรู้ ในครั้งนี้
ด้วยตนเองเป็นคุณลักษณะของคนในยุคศตวรรษที่ 21

References

- Bangkokbiz News. (2020, February 6). *Why does Thai people's English skill repeatedly fall?* Bangkokbiz News. <https://www.bangkokbiznews.com/news/865234>
- BBC. (2018, November 5). *Why has Thai people's English skill test gone low for 8 years in a row?* BBC NEWS. <https://www.bbc.com/thai/thailand-46093794>
- Boud, D., & Griffin, V. (1987). *Appreciating adults learning: From the learner's perspective*. Kogan Page.
- British Council. (February 10, 2020). *4 obstacles in English learning that need to be fixed since before and after the test*. British Council. <http://www.britishcouncil.or.th>
- Brockett, R. G., & Hiemstra, R. (1991). *Self-direction in adult learning: Perspectives on theory research, and practice*. Routledge.
- Candy, P. (1991). *Self-direction for lifelong learning: A comprehensive guide to theory and practice*. Jossey-Bass.
- Chomchaiya, C. (2016). *Factors affecting English communication ability in daily life of graduates from Thai higher education institutions who were working in Bangkok*. Suan Dusit University.
- Siamrath Online. (January 10, 2019). *New industrialized countries and new industries*. <https://siamrath.co.th/n/60406>
- Grow, G. (1991). Teaching learners to be self-directed: A stage approach. *Adult Education Quarterly*, 41(3), 125-149.
- Hedge, T. (2000). *Teaching and learning in the language classroom*. Oxford University Press.
- Holec, H. (1981). *Autonomy and foreign language learning*. Pergamon press.
- Hymes, D. H. (1981). *On communicative competence*. Oxford Press.
- JobTopGun. (January 28, 2020). *Is English important for job application in present day?* JonTopGun. <https://shorturl.asia.Kr4D6>
- Khemmani, T. (2017). *Science of teaching: Knowledge of efficient learning process management* (21st ed.). Chulalongkorn University.
- Klappenbach, A. (December 20, 2019). *Most spoken languages in the world 2020*. Blog.busuu. <http://www.blog.busuu.com/most-spoken-languages-in-the-world>
- Knowles, S. M. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. Follet Publishing Company.

- Koednet, A., Samutpaochinda, P., & Pinchinda, P. (2020). Online classroom management with the SMILES model to enhance a new normal learning in the education transformation through digital technology. *Panyapiwat Journal*, 13(1), 294-307. [in Thai]
- Matichon Online. (2016, April 19). *Office of the Higher Education Commission (OHEC) issue announcement to force universities to test the student's English before graduation*. Matichon Online. https://www.matichon.co.th/education/news_110261
- Ministry of Education. (2002). *National Education Act of B.E. 2542 (1999) and amendment (NO. 2), B.E. 2545 (2002)*. Siam Sport Syndicate Public Company Limited.
- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology: A textbook for teacher*. Prentice Hall.
- Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education. (2014). *Guidelines according to the announcement of the Ministry of Education on the English learning reform*. Chamchuree Products.
- Office of the Higher Education Commission. (2008). *15-year long-term higher education plan framework (B.E. 2551-2565)*. Chulalongkorn University.
- Office of the Higher Education Commission. (2016). *Announcement of the higher education commission: The English standard enhancement in higher education institution policy*. MUA. <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ohec%20law/2559%20Eng%20agen%202559-1.pdf>
- Panich, V. (2012). *How to create learning for students in 21st century*. Tathata Publication Company Limited.
- Panich, V. (2013). *Creating learning for 21st century*. S Charoen Printing.
- Rohitasthira, B. (January 2, 2020). *Policy and focus of the Ministry of Education for the fiscal year 2021*. Moe 360. <https://moe360.blog/2020/11/09/policy-focus-64/>
- Royal Institute. (2013). *Royal Institute Dictionary, B.E. 2011 (2nd ed.)*. Nanmeebooks.
- Royal Thai Government Gazette. (2015). *Announcement of Ministry of Education on graduate school standards, B.E. 2558*. MUA. http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/criterion58/criterion%20_m58.PDF
- Sabsaman, P. (2007). *Learning management by allowing learners to search and find by themselves*. Chulalongkorn University.
- Upper Secondary Education Bureau, Office of the Basic Education Commission. (2016). *Learning management approach in the 21st century*. RMUTL. https://webs.rmutl.ac.th/assets/upload/files/2016/09/20160908101755_51855.pdf
- Wilcox, S. (1996). Fostering self-directed learning in the university setting. *Studies in Higher Education*, 21(2), 165-176.
- Wilkins, D. (1976). *Notional syllabuses*. Oxford University Press.

Wright, C. (November 30, 2015). *English teacher, Thai education crisis*. Post Today. <https://www.posttoday.com/politic/report/402500>

Yoosub, B. (2007). *The development of tertiary students' English language learning autonomy through English for communication and study skills course*. Suan Dusit University.

Name and Surname: Chayapon Chomchaiya

Highest Education: Ph.D. (Education), Curtin University, Australia

Affiliation: Faculty of Humanities and social science,
Suan Dusit University

Field of Expertise: Education (TEFL)

Name and Surname: Sirinya Pipatsrisawat

Highest Education: M.Ed. (Teaching English as a foreign language),
Silapakorn University

Affiliation: School of Creative Educational Management, Panyapiwat
Institute of Management

Field of Expertise: English Language Teaching

Name and Surname: Nutthaporn Owatnupat

Highest Education: Ph.D. (Linguistics), Macquarie University, Australia

Affiliation: Suan Dusit University

Field of Expertise: English language and Translation